**Nr. 67. Poznań, poniedziałek 18. czerwca 1928. X. Rok.**

# RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

**OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.**

**WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.**

PRZEDPŁATA na lipiec 1928 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze w ekspedycji: 4,75 złote. Na pocztach 5,09 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 5,50 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6,60 złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 40 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 45 groszy. Zagranicą 50 groszy.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO“: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
DRUKARNIA: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: P. K. O. 206377 — Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Poznaniu — Bank Przemysłowców Poznań — Bank Pozn. Ziemstwa Kredyt. w Poznaniu.



## Czy nasze tartaki mogą produkować materjał eksportowy.

W numerze 63 „Rynku Drzewnego“ w artykule p. t. „Za kulisami konjunktury“, autor mówiąc o niedomaganiach naszego przemysłu drzewnego i zastoju w popycie na sosnowe materjały eksportowe, za jeden z głównych powodów tego smutnego objawu uważa, że jakość polskiej krajowej produkcji tartacznej jest niższa od zagranicznej i materjały tarte wyrobione na wywóz za granicę nie mogą pod względem jakościowym dorównać materjałom tartym, wyprodukowanym w Niemczech.

Ze zdaniem takiem spotkać się można w ostatnich czasach częściej, gdzie zagadnienia przemysłu drzewnego coraz więcej interesują ogół i wskutek tego bywają poruszane i w pismach codziennych. Krytyka naszego przemysłu drzewnego w pismach fachowych jednak powinna być tak rzeczowa i wyczerpująca, a przytem sprawiedliwa i bezstronna, by nasz chory przemysł wielkopolski mógł dźwignąć się z niedomagań.

Ponieważ autor artykuł swój umieszcza w poznańskiem piśmie fachowem, przeto zapewne ma się on odnosić przedewszystkiem do przemysłu drzewnego Wielkopolski. — Dlatego chciałbym w uzupełnieniu tegoż oświetlić sytuację również i pod innym kątem widzenia, nie zniechęcając do reszty nielicznych, jeszcze wegetujących, tartaczników, w staraniach o podtrzymanie istniejących warsztatów.

Nie ulega kwestji, że polityka drzewna, stosowana przez Ministerstwo Rolnictwa w ostatnich dwóch latach, dla krajowego przemysłu drzewnego okazała się zgubną i jeżeli tegoroczna zima nie dała miarodajnym władzom jeszcze dostatecznego dowodu tego — okaże się to o wiele wyraźniej zapewne w najbliższych miesiącach.

Nie chcę wznawiać tutaj tak często już poruszanej sprawy błędów, popełnionych przy zawarciu prowizorjum umowy drzewnej z Niemcami, gdyż niestety fakty z życia wykazały je najlepiej, chcę tutaj poruszyć inną sprawę, omawianą zresztą przezemnie jako delegata Poznańskiego Związku Przemysłowców Drzewnych przy obradach komisji, wyłonionych przez Komitet Drzewny, w obecności władz Ministerstwa Rolnictwa i przy innych okazjach.

Ministerstwo Rolnictwa z motywów wszystkim nam znanych, mając siebie słusznie za największego właściciela lasów, uważa, że ma prawo, rzucając rokrocznie swoją produkcję drewna na rynek, osiągnąć jako dobry kupiec dbały o dochodowość, jaknajwyższą cenę od tego, kto ją zapłacić chce lub musi. Nie pyta się, czy surowiec ten zostaje dla krajowego przemysłu, czy go nabędzie zagranica, jedyną wytyczną jest wysoka cena.

Zdawaćby się powinno, że Rząd nasz chcąc osięgnąć najwyższe ceny za surowiec, liczyć się też będzie z tem, żeby tartacznik, płacący ceny tak fantastyczne jak w Wielkopolsce na początku zimowej kampanji, (styczeń 1928) gdzie 95 zł. nie było rzadkością, mógł za materjał tarty takież ceny otrzymać, żeby starczyło mu nietylko na zapłacenie rat za zakupione drewno, ale i po potrąceniu wszystkich opłat na rzecz Skarbu Państwa, które zaczynając od świadectwa przemysłowego, podatku obrotowego, dochodowego, majątkowego, daniny leśnej, funduszu bezrobocia, Ubezpieczalni Krajowej, ubezpieczenia pracowników umysłowych, kasy chorych, ubezpieczenia od ognia itd. kończą się na podatku od lokali, łącznie wynoszą najmniej 30%, ceny kupna, mógł liczyć się z nadzieją uzyskania choćby najskromniejszego zarobku dla siebie, jeszcze po zapłaceniu procentów bankowych.

Zastój, jak wiadomo, panuje u nas w kraju tak w budownictwie jak i w meblarstwie, możnaby więc jedynie wyciągnąć potrzebną gotówkę z eksportu do Niemiec, do pewnego stopnia dziś jesze możliwego, a zamkniętego do Anglji, Belgji i Holandji z powodu obecnie szalonych cen drzewa okrągłego.

Wiadomo, że Niemcy wywieźli z kraju najlepsze drzewo w stanie okrągłym, możemy więc z góry liczyć się z tem, że tylko materjał tarty w pierwszorzędnym gatunku miałby jeszcze u nich zbyt.

A czy jest to wogóle możliwem w warunkach, w jakich najczęściej u nas w Wielkopolsce dokonuje się sprzedaż drzewa?.

Jeżeli Rząd chce i może swą polityką osięgnąć takie ceny jak w ub. sezonie, a tartacznik nie mając po części ze względów trudności kredytowych innego wyboru, musi kupować surowiec w lasach państwowych, czyż ostatni ma prawo otrzymać za swe drogie pieniądze drzewo okrągłe, z którego może wyprodukować materjał w gatunku eksportowym?

Wystarczy przejrzeć „Rynek Drzewny“ w dziale „Kalendarz terminowy“ sprzedaży drewna w Państw.

Nadleśnictwach, by się przekonac, że gros sprzedaży bądź drogą submisji czy też licytacji odbywa się w końcu marca, kwietniu, maju, nie mówiąc o odosobnionych submisjach, dokonywanych nawet i później, z których to część sprzedaży od początku zimy jest niejednokrotnie po raz 3 lub 4 wystawiana na sprzedaż. Jeżeli się uwzględni uciążliwą procedurę całej manipulacji kredytowej, gwarancji bankowej lub co gorzej hipotecznej, formalności w Dyrekcji Lasów i Nadleśnictwie, co skromnie licząc przeciąga się od 3 do 4 tygodni, łatwo stwierdzić, czy wobec zazwyczaj podówczas już rozpoczynających się prac w polu, a w związku z niemi brak furmanów, może sosna choćby była przed spuszczeniem nawet pierwszorzędnego gatunku, po ostatecznie ukończonem przetarciu, przedstawiać jeszcze tarty materjał eksportowy.

W Niemczech, w marcu, najdalej w początku kwietnia, kończą zazwyczaj i tego roku skończyły tartaki swą kampanję, a jeżeli się zważy tegoroczną mroźną, suchą i wietrzną zimę i wiosnę, zrozumiemy że niemieckie tartaki mieli u siebie towar tarty, wyprodukewany z polskiej sosny i przeschnięty, a więc zdatny do sprzedaży wcześniej niż niejeden polski tartak, który zaledwie zdołał przystąpić do zamierzonego kupna kloców sosnowych, leżących opodal swego tartaku. Znane są wypadki gdzie jeszcze w kwietniu tego roku płacono u nas za kloce sosnowe w lesie 68 zł za 1 m kub.. Zanim załatwiono formalności kredytowe i gwarancyjne minął maj, tak że wywóz do stacji rozpoczęto w czerwcu. Czy tartak taki może po przetarciu drzewa okrągłego w lecie, liczyć się z wyprodukowaniem materjału eksportowego i zarobkiem?

Przed wojną jak i po wojnie w Niemczech rozpoczynano wyrąb zrębów w październiku, tak że gros sprzedaży drzewa okrągłego do końca grudnia bywa ukończone.

O ile w erze klęski sówkowej cięcie sosny było dopuszczalne przez cały niemal rok i weszło w zwyczaj, byłoby w obecnej sytuacji, ciężkiej dla przemysłu drzewnego, w okresie wygórowanych cen drzewa okrągłego, bardzo pożądanem byśmy powrócili jaknajprędzej do zwyczaji przedwojennych i drzewo z cięcia zimowego najpóźniej w styczniu było gotowe na sprzedaż.

Wtenczas będzie mógł Rząd, zwłaszcza za kloce wartościowe, osięgnąć cenę wygórowaną, która się nawet będzie kalkulować dla tartacznika, mającego pewność wywiezienia drzewa przy taniej furmance drogą zimową, oszczędzi się koszta korowania, obciążające zazwyczaj tartacznika, wstrzyma się rozmnażanie wszystkich szkodliwych owadów, żerujących i tak na drzewie niewywiezionem do wiosny z lasu pomimo korowania, a najważniejsze da się tartacznikowi możność przetarcia sosny zimą, powracając do starych, utartych praktyk, że do 1 maja wartościowe deski sosnowe muszą stać gotowe w stosach.

Wtenczas produkcja naszych tartakow przy należytem tarciu na dwie zmiany będzie mogła konkurować z produkcją zagraniczną, nie będzie na naszych tartakach tych wielkich zapasów desek z tarcia letniego, których tak trudno się pozbyć. W tych tylko warunkach nasza produkcja materjału eksportowego będzie pierwszorzędnej jakości. L. K.

## O lepszy byt materjalny przemysłu drzewnego ziem zachodnich.

(Ciąg dalszy.)

Na koszta produkcji tartacznej w dużym stopniu wpływają ciężary społeczne. Wystarczy stwierdzić, iż wynoszą one ogółem 30 proc. kosztów produkcyjnych, wypłacanych na rzecz: 1). Urzędu ubezpieczeń od wypadków, 2). Urzędu ubezpieczeń pracowników umysłowych, 3). Kasy chorych, 4). Z tytułu opłat na znaczki inwalidowe i 5). Z tytułu opłat na Fundusz Bezrobocia.

Ciężar powyższych opłat odczuwa przemysł drzewny tem więcej, ponieważ nie stoją one w stosunku do rzeczywistych świadczeń powyższych urzędów na rzecz ubezpieczonych i faktem jest, że wypłacane fundusze służą na stworzenie kolosalnych rezerw gotówkowych i inwestycje, których celowość z uwagi na ich charakter można bez zastrzeżeń zakwestjonować z punktu widzenia krytyki.

## Zagadnienie i sposoby wypalania węgla we Francji

(Dokończenie)

W miarę zwęglania, drewno opuszcza się coraz to niżej i w postaci wypalonego już ostatecznie węgla, trafia do wyładowczego lejka.

Z lejka tego węgiel, od czasu do czasu, przez obrót dźwigni, dostaje się do gaśnika gdzie się gasi i ochładza. Piec systemu Auto-carbon waży 2 tony, łatwo i szybko może być załadowany na przyczepkę automobilową i również szybko może być wyładowany i ponownie ustawiony. Produkcja jego wynosi 7—10 staire'ów w ciągu dnia, a węgla 20—25, czyli 70—120 klg z jednego staire'u. Jeden robotnik łatwo może obsłużyć piec.

Piece Laurent'a. Pewną, więcej oryginalną budowę posiada piec systemu Laurent'a.

Ten pionowy piec niema retorty, a zaopatrzony jest w szereg poziomych kamer, oddzielonych od siebie przestrzeniami, przez które przechodzą gorące produkty spalania.

Kamery, służące do suchej destylacji są stosunkowo wąskie (24 cm), lecz rozszerzają się one ku dołowi, co ułatwia przesunięcie karbonizowanego drewna.

W dole, wszystkie kamery zakończone są jednym, ogólnym lejem, w którym zbiera się węgiel.

Lej posiada specjalną śrubę, która daje możność wyładowania częściami węgla do gaśnika.

Każda kamera u góry zaopatrzoną jest w suszarnię, przez którą odchodzi dym i gazy.

Temperatura w suszarni wynosi 125° C, a w dolnej części retorty 450° C, tak, że temperatura spalania w tym piecu jest dobrze wykorzystaną

Drewno w suszarni układa się poziomo i dzięki temu, że dno jest wysuwane, opuszcza się mechanicznie do kamery.

Produkty suchej destylacji, jak w piecach innych systemów, skierowują się do kondensatora, skąd gaz odprowadza się do pieca.

Gaz ten przed spaleniem, miesza się w specjalnej kamerze z nagrza em powietrzem.

Ogrzewanie powietrza dokonuje się w rurkach, rozmieszczonych w lejku, gdzie się zbiera węgiel po karbonizacji.

Mięszanina gazu z powietrzem przenika do międzykamerowych przestrzeni i tam się spala.

Dzięki przegrodom produkty spalania w tych przestrzeniach idą nie wprost do góry, a zygzagiem, przez co droga ich jest cztery razy dłuższa.

Oprócz tego piec jest zaopatrzony w palenisko ze specjalną siatką, na której spala się nienadające się do karbonizacji, odpadki drewna.

Produkcja pieca Laurent'a wynosi 15 staire,ów na dobę (1200—1500 klg węgla).

Chociaż konstrukcja tego pieca jest trochę skomplikowaną, to jednak posiada on dobry cieplikowy system i praca jego jest szybką.

Gdy bowiem z jednej strony Państwowe Urzędy Ubezpieczeń zastosowały w gospodarce wewnętrznej w całej pełni kosztowny, a dla stron tak uciążliwy etatyzm, to z drugiej strony Kasy Chorych zostały obsadzone in corpore przez „ludzi partji", w ogromnej większości nie stojących na wysokości zadania.

Na tem miejscu z naszej strony nie od rzeczy będzie nadmienić, że nie tylko Państw. Urzędy Ubezp. cechuje niezdrowy etatyzm, — cały nasz organizm gospodarczy od dłuższego czasu ulega tej ciężkiej chorobie.

Ujawnienie tych wszystkich praw, jakie są sterem naszych posunięć w dziedzinie gospodarki społecznej jest połączone z bardzo wieloma trudnościami, gdyż niemogąc w tym kierunku używać żadnych doświadczeń, ograniczamy się jedynie do biernej obserwacji zjawisk.

Dlatego, może trudno wyrażać zdziwienie z tej racji, że w związku z ujawnieniem owych praw ekonomicznych nie dostały się one jeszcze do umysłów w takim stopniu, aby dla społeczeństwa nie była zupełnie obojętna ewentualność przekształceń tych praw, sposobem, którego rezultaty w sensie pozytywnym, równają się zeru.

Pewne odłamy czynników rządowych uważają, że etatyzm jest jednym z bezpośrednich następstw wojny światowej, pogląd ten jest o tyle nieścisły o ile przyjmiemy fakt, że w kraju, wkrótce po wojnie zaznaczył się odruch, zmierzający po linji ograniczenia etatyzmu. Na tem polu dałoby się jeszcze wiele do zdziałania.

Z mowy ministra przemysłu i handlu, wygłoszonej w dniu 19. lutego b. r. we Lwowie, można wnioskować, że jest wskazanem, żeby kapitały uzyskiwane z podatków, z bieżących dochodów, użyć na cele inwestycyjne. Jest rzeczą jasną, że przedsiębiorstwa państwowe objawiają się niewielką kapitalizacją, bowiem ich konsumcja kapitałów jest znaczna, natomiast przysporzenie tych że, prawie nie istnieje.

Interpretując kwestję świadczeń socjalnych, trzeba oprzeć się na przeświadczeniu, że polityka socjalna w imię racjonalności jej celów powinna ciążyć i odpowiednio dostosowywać się do wskazań polityki gospodarczej, które zasadniczo traktują kwestję powiększenia wpływów społecznych przez wzmożenie produkcji i ułatwienie zbytu jej konsumentom drogą obniżenia cen, ze stanowiska ogólno-gospodarczego.

Zatem, uwzględniając obecną słabość źródeł dochodów społecznych, polityce socjalnej należy przyjąć zasadę nietylko nie stwarzania jakichkolwiek nowych swiadczeń, lecz również jest niezbędnem, żeby kapitał wycofany z obrotu przez ubezpieczalnie, był inwestowany w sposób dla gospodarki społecznej jaknajkorzystniejszy.

Nie jest pozbawione braków i niedociągnięć ustawodawstwo o ubezpieczeniach socjalnych; uwidoczniają się one choćby w tej okoliczności, że nie we wszystkich dziedzinach pracodawcy mają przynajmniej ten sam udział co pracobiorcy.

Również nżleżałoby stworzyć faktycznie wolną konkurencję ubezpieczalni zakładowych i zrzeszeniowych.

Jak konieczną jest potrzeba regulacji stosunków w poszczególnych instytucjach ubezpieczalnych, dowodzą fakty, stwierdzające jak bardzo odbiega praktyka wielu zakładów, wykonujących opiekę socjalną, od przepisów obowiązujących ustaw, nakazów słuszności i wskazań ogólnej polityki gospodarczej.

Nie jest lepiej, jeżeli ustawy wogóle nie są znane odnośnym instytucjom, dla których zastrzeżono wykonywanie władzy sądowej w tych sprawach.

Nie tak dawno, bo przed rokiem, była poruszana kwestja rozstrzygania spornych spraw, odnośnie Funduszu Bezrobocia; wynikały komplikacje dzięki nieustaleniu czy dla rozstrzygania tych spraw jest właściwy tryb administracyjny, czy też normalny tryb sądowy.

W pierwszym wypadku instancją odwoławczą mógłby być Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia, zaś ostateczną instancją — Najwyższy Trybunał Administracyjny; w drugim natomiast wypadku normalny tryb sądowy byłby zakończony rozpoznaniem sprawy przez Sąd Najwyższy.

Wreszcie nie można pominąć stanowiska, jakie częstokroć zajmują Zakłady Ubezpieczeń lub Fundusze Bezrobocia wobec przemysłowców.

Posiadając możność przymusowego wykonania swych zarządzeń, omawiane instytucje niejednokrotnie

---

Ponieważ rozbiera się on na części, a waga każdej jego poszczególnej części nie przekracza 110 klg, przeto lekko daje się przewozić z miejsca na miejsce.

3. Aparaty do karbonizowania drewna za pomocą gazów inercyjnych.

Te aparaty są bardzo mało rozpowszechnione.

Zasada ich jest następująca: gorące gazy, nie zawierające tlenu przechodzą przed karbonizowanem drewnem i zwęglają je.

Wykorzystanie ciepłoty w tym wypadku jest stanowczo lepsze, lecz szereg innych niedogodności utrudnia rozpowszechnienie tego rodzaju pieców

a) Piec Malbè'a. W piecu systemu Malbè'a wykorzystują się gazy motoru wewnętrznego spalania o sile 10 HP, który porusza się gazem, otrzymywanym z węgla drzewnego.

50% węgla, osiągniętego z karbonizacji zużywa się na uzyskanie generatorowego gazu do motoru.

b) Piec Carbonisation. W tym piecu zużywa się gazy, jakie zawiera w sobie dym, a otrzymane ze specjalnie zbudowanego paleniska.

Powyższe gazy przechodzą z początku przez karbonizujące się drewno, a następnie przez suszarnię.

Oprócz wyżej opisanych aparatów jest jeszcze cały szereg innych mniej więcej podobnych do poprzednich.

A więc, dzięki rozwojowi przemysłu automobilowego we Francji, znów powstało zagadnienie o wynalezienie jaknajlepszego środka wykorzystania drewna, jako opału dla motorów.

Karbonizacja drewna w lesie wstąpiła na nowe tory, a stary sposób karbonizacji w mieleszach, wymagający specjalnie wykwalifikowanych robotników a przytem drogi, stopniowo zanika, by dać miejsce nowym, przenośnym piecom, pracującym daleko ekonomiczniej, dającym o wiele lepszy gatunek węgla i mogącym karbonizować najprzyróżniejsze odpadki drewna, a nawet sęczki i chróst.

Kwestja o przewadze tych lub innych pieców oraz czy jest dogodnem lub niedogodnem wykorzystywanie pobocznych produktów suchej destylacji, nie może być ogólnikowo rozwiązaną.

Zostawienie tego lub innego systemu zależne jest przedewszystkiem od lokalnych warunków, tj. od zapotrzebowania rynku na produkty suchej destylacji drewna — istnienie dróg w danej miejscowości — jakości drewna oraz całego szeregu innych tp. czynników.

W Zachodniej Europie produktom suchej destylacji drewna jest coraz trudniej i ciężej konkurować z produktami syntetycznymi. Koszta dostarczenia do lasu beczek i z powrotem płynnych produktów, prawie kompletnie niweczą korzystniejsze warunki karbonizacji drewna w lesie.

W ostatnich czasach wysunięty został projekt, by skupiać węgiel drzewny w postaci jajowatej formy lub — brykietów*). Jednakże to już się uskutecznia po za obrębem lasu, w specjalnych fabrykach.

*) Skupiony węgiel posiada: $C = 90-98\%$, $H = 3,5-2\%$, $O + N = 5\%$ i popiołu $1,5-2\%$.

korzystają z niej w sposób zupełnie bezwzględny i sprzeczny nieraz z podstawowemi zasadami porządku prawnego.

Wielokrotnie słyszało się, że ten lub ów Zakład Ubezpieczeń względnie Fundusz Bezrobocia uzależnia drobne ulgi (np. rozłożenie należności na raty) od tego czy zostaną wycofane lub anulowane odwołania.

Te wszystkie zgrzyty niezbicie dowodzą, że polityka instytucji socjalnych względem obywateli — płatników daleko odbiega od zasad stosunków lojalnych.

Omawiając zagadnienie socjalne, należy udzielić odpowiedzi na pytanie: co w rezultacie tak wysokich świadczeń, wielu przykrości, skorzystał robotnik przemysłu drzewnego, dla którego dobra redagowano te ustawy i pracują te wszystkie zakłady?

W charakterystyce ogólnych warunków w jakich rozwija się przemysł drzewny, nie można odsunąć na margines interpretacji kwestji transportowej, która w produkcji drzewnej bezwarunkowo zajmuje dominujące miejsce i z tego tytułu zasługuje na szczególne zainteresowanie.

Stwierdzić wypada, że administracja kolejowa zajmuje w stosunku do przemysłu drzewnego nader przychylne stanowisko, starając się potrzeby tegoż, w miarę możności, uwzględniać.

Zarząd kolejowy walczy sam jednak z dużemi trudnościami spowodowanemi brakiem taboru, czem się tłómaczy niemożność zaspokojenia w tym kierunku całkowitych potrzeb przemysłu drzewnego, ponieważ zapotrzebowanie na wagony, zdatnych specjalnie dla ładunków drzewnych, jest dwukrotnie wyższe od zapasów wagonów, posiadanych przez administrację kolejową.

Brak wagonów należy do jednej z poważniejszych zapor w dziedzinie transportu i naraża na wielomiljonowe straty.

Z tego względu koleje nie są w stanie udzielić gwarancji, że przewozy zostaną dokonywane w rozmiarach zapotrzebowanych przez przemysł i mniej więcej w określonym terminie. (Dokończenie nastąpi)

## Zebranie członków Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

I.

W dniu 14 bm. o godz. 15-tej w sali hotelu „Britanja" odbyło się zebranie członków Związku Przemysłowców Drzewnych w Poznaniu.

Porządek dzienny ustalono, jak następuje:

1. Zagajenie
2. Sprawozdanie z odbytych konferencji w Warszawie
3. Organizacja kredytu dla przemysłu drzewnego w Wlkp.
4. Wolne głosy.

Zebranie zagaił prezes związku, p. Bystrzycki, witając zebranych członków oraz gości i prosząc o żywy udział w obradach poczem udzielił głosu sekretarzowi p. Potocznemu, który przedstawił kwestję udziału przemysłu drzewnego Wielkopolski w projektowanym Banku Drzewnym.

Mówca zcharakteryzował stopniowy rozwój myśli organizacji Banku, która powstała jeszcze przed kilku laty, a kwestja ta była szczegółowo komentowaną na łamach „Rynku Drzewnego".

W ostatnim czasie w celu załagodzenia ostrej potrzeby źródeł kredytowych dla przemysłu drzewnego, powstały dwa zasadnicze projekty: realizacja koncepcji powołania do życia Banku Drzewnego oraz projekt o zastawie rejestrowym na drewnie. Postawienie tej sprawy przez pewną grupę przemysłową przed forum aktualnych zagadnień, może wzbudzić obawę w rejonalnych związkach, że projektowana instytucja nie będzie w stanie udzielić im odpowiedniej pomocy kredytowej w razie, gdyby te związki zgłosiły swój akces.

Nadmienić wypada, że inicjatorzy projektu przewidują uzyskanie funduszów w wysokości 3 milj. zł z udziałów przemysłowców i z kredytu Banku Gosp. Kraj.

Dla rozszerzenia zebranym poglądu na istotę Banku Drzewnego, tudzież w celu zajęcia przez Związek definitywnego stanowiska wobec powyższego projektu, p. Potoczny wyłożył program organizacyjny oraz cele Banku, jak również poinformował o poglądach sfer przemysłowych na kwestję zorganizowania finansowej instytucji drzewnej w Warszawie, wyrażonych w pismach fachowych.

Podczas ostatniego walnego zjazdu delegatów zw. drzewnych, p. Bystrzycki zastrzegł zajęcie w tej sprawie konkretnego stanowiska przez Związek Przem. Drzew. w Poznaniu do czasu odnośnej uchwały członków Związku.

Mając wolny wybór w ustaleniu swego stanowiska, zebrani członkowie winni powziąć rezolucję.

W tej materji p. Bystrzycki otworzył dyskusję, przytem zaznaczył, że jeżeli Związek zgłosi swój akces do Banku, wówczas będzie on zobowiązany do zdeklarowania określonych udziałów, jeśli zaś Związek zajmie negatywne stanowisko, natenczas należy uzasadnić odmowną decyzję.

W dyskusji na powyższy temat zajęli kolejno głos p. Kubica, p. Litkowski, p. Urbaniak i p. Bystrzycki, których pogląd na projekt utworzenia Banku Drzewnego, przedstawiciel „Rynku" ujął jak następuje.

Odczuwa się palącą potrzebę zorganizowania rozległej akcji kredytowej dla drzewnictwa polskiego, powstaje jednak obawa, iż przez założenie własnego banku, powyższa kwestja nie zostanie należycie rozwiązaną, ponieważ:

1. Przemysł drzewny w Polsce, szczególnie w dobie obecnej, stałego wzrostu cen surowca i robocizny oraz pozostającem w ścisłem zwiazku z powyższem, zwiększonem zapotrzebowaniem gotówki obrotowej, nie jest w możności sfinansować własną instytucję bankową tak dalece, aby mogła ona stać się źródłem wydatnego, taniego i łatwego kredytu.

2. Obliczając potrzeby kredytowe przemysłu i handlu drzewnego Polski w przybliżeniu na 30 milj. zł, wątpić należy, aby Bank Drzewny spotkał się z pomocą Banków państwowych w odpowiedniej mierze, a tem więcej z pomocą stałą (!), zatem niema realnych podstaw do przyjęcia, aby przemysł drzewny, upośledzony dotychczas w kredytach w bankach państwowych, mógł po powstaniu Banku Drzewnego liczyć na pomoc kredytową banków państwowych, w rozmiarach pokrywających chociaż w przybliżeniu jego istotne potrzeby.

3. Pomijając ofiary połączone z złożeniem kapitału zakładowego Banku Drzewnego oraz z niskim z natury rzeczy oprocentowaniem tegoż, mówcy wyrazili pogląd, że koszta administracyjne własnej instytucji finansowej wpłyną na podrożenie, otrzymanych przez Bank Drzewny kapitałów, uzyskanych z banków państwowych (dopływu kapitałów zagran. na blizką metę spodziewać się nie należy) i nie widzą powodów, dla których przemysł i handel drzewny w Polsce nie miałby korzystać z kredytów bezpośrednich w państwowych instytucjach finansowych w dobie obecnej, kiedy przemysł drzewny Polski musi wytężać wszystkie siły, aby przez jaknajwiększą oszczędność dążyć do potanienia kosztów produkcji, także przez zredukowanie do minimum kosztów handlowych, a tem samem utrzymywać się na zagrożonych rynkach zagranicznych, gdzie dodać wypada, warunki kredytowe są znacznie lżejsze, a stopa procentowa poważnie niższą, co stanowi wielki plus dla tamtejszego, konkurującego z nami przemysłu.

Reasumując te poglądy oraz opinję wszystkich członków, p. Bystrzycki stwierdził, że zebranie uchwaliło co następuje:

Tutejszy związek przemysłowców drzewnych narazie nie może wziąć udziału w subskrypcji na organizowany Bank Drzewny, natomiast uważa za konieczne wytężenie wszelkich wysiłków w kierunku uzyskania w Banku Gosp. Kraj. specjalnych kredytów redyskontowych i kredytów na otwartym rachunku dla zorganizowanego przemysłu i handlu drzewnego, które byłyby przydzielone przez specjalne do tego celu powołane komitety dyskontowe przy Centrali w Warszawie oraz przy oddziałach Banku Gospod. Kraj we Lwowie, Poznaniu, Krakowie, Bydgoszczy i Wilnie z łona przynależnych związków drzewnych.

Przytem p. B. wyraził pogląd, że jaknajkorzystniejsze wzajemne ustosunkowanie się, doprowadzi w krótkim czasie do skoncentrowania wszystkich interesów bankowych drzewnictwa polskiego w jednej państwowej instytucji bankowej i tem samem umożliwiłaby stosowanie przez takową akcji kredytowej w coraz szerszych rozmiarach i formach, przyśpieszyłoby akcję kredytu hipotecznego i dałoby realną i rzeczową podstawę do rozważenia celowości założenia silnej i nieuzależnionej od obcych wpływów, własnej instytucji finansowej.

## SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

### RYNKI KRAJOWE.

**Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.**

Nadleśnictwo Państwowe Lubichowo D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 11. czerwca 1928 r.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Dąb | szczapy opałowe | za mp. | 12.00 | zł |
| „ | wałki „ | „ | 9.00 | „ |
| Brzoza | IV kl. | za m3 | 28.57 | „ |
| „ | szczapy opałowe | „ | 13.00 | „ |
| „ | wałki „ | „ | 10.02 | „ |
| Sosna | II kl. | za m3 | 70.00 | „ |
| „ | III „ | „ | 55.10 | „ |
| „ | IV „ | „ | 40.01 | „ |
| „ | żerdzie I kl. | za sztk. | 3.57 | „ |
| „ | „ II „ | „ | 2.83 | „ |
| „ | szczapy opałowe | za mp. | 13.02 | „ |
| „ | wałki „ | „ | 10.51 | „ |
| Świerk | III kl. | za m3 | 40.02 | „ |
| „ | IV „ | „ | 30.01 | „ |
| „ | szczapy opałowe | za mp. | 10 00 | „ |
| „ | wałki „ | „ | 8.08 | „ |

Nadleśnictwo Państwowe Bolewice D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 11. czerwca 1928 r.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Dąb | szczapy opałowe | za mp. | 17.14 | zł |
| „ | wałki „ | „ | 13.00 | „ |
| „ †† | III kl. | za m3 | 42.14 | „ |
| „ †† | IV „ | „ | 35.71 | „ |
| „ †† | szczapy opałowe | za mp. | 11.50 | „ |
| Buk | I kl. | za m3 | 50.00 | „ |
| Brzoza | wałki opałowe | za mp. | 14.00 | zł |
| Sosna | II kl. | za m3 | 46.94 | „ |
| „ | III „ | „ | 35.62 | „ |
| „ | IV „ | „ | 27.77 | „ |
| „ | kopalniaki | „ | 18.37 | „ |
| „ | szczapy opałowe | za mp. | 15.81 | „ |
| „ † | III kl. | za m3 | 31.18 | „ |
| „ † | IV „ | „ | 25.86 | „ |
| „ †† | III „ | „ | 24.67 | „ |
| „ †† | IV „ | „ | 22.10 | „ |
| Świerk | III „ | „ | 36.82 | „ |
| „ | IV „ | „ | 25.50 | „ |
| „ | kopalniaki | „ | 18.00 | „ |
| „ † | III kl. | „ | 31.49 | „ |
| „ † | IV „ | „ | 35.43 | „ |

Nadleśnictwo Państwowe Lipusz D. L. P. Toruń.
Submisja w dniu 14. czerwca 1928 r.
Sosna I—IV kl. 60,10 m3 za m3 52.50 zł

**Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:**
Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.
dnia 15. 6. 1928 r., na **ż y t o**: 46.50—48.00 zł.

## WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

**Szwecja.** W rejonie sundswalskim notowano ostatnio nast ceny za mat. drzewne: dealsy sosnowe 18 f. szt. za standart., dealsy świerkowe — 14,10 f. szt. battensy świerkowe — 13,10 f. szt. deski świerkowe około 12,10 f. szt.



## Notowania dewiz z dnia 16. czerwca 1928 r

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

| Dewiza | Stopa dyskont. | Parytet w zł | Notowania za | w Warszawie | Gdańsku | Berlinie | Londynie | Nowym Jorku | Paryżu | Pradze | Zurychu | Wiedniu |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Warszawa | 8 | — | 100 zł | — | 57,57 | 47,025 | 43,53 | 11,25 | — | — | 58,17 | 79,79 |
| Poznań | 8 | — | 100 zł | — | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Gdańsk | 6 | 173,52 | 100 Gd. gld. | — | — | 81,55 | — | — | — | — | — | — |
| Berlin | 7 | 212,34 | 100 R. M. | — | 122,703 | — | 20,430 | 23,89 | — | — | 123,97 | 169,50 |
| Belgja | 4 1/2 | 123,94 | 100 belg. | 124,56 | — | 58,50 | 34,940 | 13,97 | — | — | 72,5) | 99,13 |
| Bukareszt | 6 | 172,— | 100 l. | — | — | 2,556 | — | 0,61 | — | — | 3,17 | 4,33 |
| Budapeszt | 6 | 155,90 | 100 pengo | — | — | 79,89 | — | — | — | — | 90,50 | 123,72 |
| Holandja | 4 1/2 | 358,31 | 100 gld. hol. | 359,70 | — | 168,97 | 12.10,00 | 40,34 1/2 | — | — | 209,32 | 286,13 |
| Kopenhaga | 5 | 238,88 | 100 k. d. | — | — | 112,11 | 18,20 | 26,82 1/2 | — | — | 139,20 1/2 | 190,30 |
| Londyn | 4 1/2 | 43,38 | 1 funt szterl. | 43,52 | 25,02 1/2 | 20,44 | — | 4,88 1/2 | — | — | 25,32 | 34,63 |
| Nowy York | 4 | 891,41 | 1 dolar | 8,90 | 5,12,25 | 4,18,70 | 4,88,18 | — | — | — | 5,18,70 | 709,30 |
| Paryż | 3 1/2 | 172,— | 100 fr. franc. | 35,05 | — | 16,43 | 124,20 | 3,93 3/4 | — | — | 20,39 | 27,86 |
| Praga | 5 | 180,62 | 100 k. cz. | 26,41 | — | 12,389 | 164,75 | 2,96 1/8 | — | — | 15,37 | 21,01 |
| Rzym | 6 | 172,— | 100 l. | 46,92 | — | 22,00 | 92,78 | 5,26 1/2 | — | — | 27,30 | 37,33 |
| Szwajcarja | 3 1/2 | 172,— | 100 fr. szwajc. | 171,88 | — | 80,56 | 25,327 | 19,27 1/2 | — | — | — | 136,70 |
| Sztokholm | 4 | 238,88 | 100 k. szw. | — | — | 112,17 | 18,190 | 26,83 1/4 | — | — | 139,25 | 190,35 |
| Wiedeń | 6 | 125,43 | 100 szyling. | 125,43 | — | 58,815 | 34,69 | 14,08 | — | — | 73,00 | — |

# KALENDARZ TERMINOWY

## SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręk

| Termin dnia | Termin godz. | Miejscowość (lokal sprzedaży) | w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw. | Rodzaj drewna | klasa | Dłużyce sztuk | Dłużyce m3 | Kopalniaki i inne użytkowe m3 | Kopalniaki i inne użytkowe mp. | Drewno opałowe mp. | Bliższe szczeg. W R.D. Nr. | Bliższe szczeg. ogłoszenie Nr. | Rodz. sprz. | Uwagi |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 20. VI 28. | 12.00 | D. L. P. Radom | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja N. Kielce) | d. - radom | sosna | | | 177,58 | | | | | | | |
| | | | | jodła | | | 480,02 | | | | | | | |
| | | | | dąb | | | 23,93 | | | | | | | |
| | | | | buk | | | 317,76 | | | | | | | |
| | | | | klon | | | 4,82 | | | | | | | |
| | | | | jawor | | | 2,51 | | | | | | | |
| | | | | grab | | | 2,22 | | | | 63 | 862 | S | i 291 sztuk żerdzi sosn. o masie 19,05 m3 |
| 21. VI. 28. | 11.00 | Mag. m. Torunia | | | | | | | | | | | | |
| | | (ul. Panieńska 3) | w. - pomor. | buk | | | | 45,— | | | | | | |
| | | | | brzoza | | | | 15,— | | | 65 | 885 | L | i 12 m3 desek brzoz., 10 m3 desek olszow. |
| 22. VI. 28. | 11.00 | P. N. Bolewice | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d. - pozn. | sosna | | | | 830,73 | | | 63 | 854 | S | |
| | | D. L. P. Warszawa | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja | d. - warsz. | | | | | | | | 64 | 873 | S | na 9000 szt. słupów telegraficznych |
| 23. VI. 28. | 11.00 | P. N. Zielonka | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d. - pozn. | | | | | | | | 64 | 874 | L | na wydzierż. jeziora na przeciąg 5 lat |
| | 11.00 | P. N. Zielonka | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d. - pozn. | | | | | | | | 64 | 875 | L | na wydzierż. 6 jezior na przeciąg 12 lat |
| | 11.00 | P. N. Wirty | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d. - toruńska | sosna | I-IV | 873 | 550,29 | | | | 66 | 892 | S | w tem † 7,31 m3 |
| 26. VI. 28. | 12.00 | D. L. P. Radom | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d. - radom | sosna | | | 970,45 | | | | | | | |
| | | | | jodła | | | 2566,73 | | | | | | | |
| | | | | dąb | | | 76,54 | | | | | | | |
| | | | | buk | | | 3,47 | | | | | | | |
| | | | | osika | | | 93,18 | | | | | | | |
| | | | | brzoza | | | 39,84 | | | | 63 | 863 | S | |
| 27. VI. 28. | 11.30 | P. N. Trzebciny | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d.- bydgoska | sosna | I-IV | 791 | 664,21 | | | | 65 | 889 | S | |
| 30. VI. 28. | 10.00 | P. N. Bucharzewo | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d. - pozn. | sosna | | | | 200,— | | 320,— | 64 | 866 | S | uszkodzona drągow. na pniu; masa przyp |
| | 14.00 | P. N. Chociński Młyn | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d.- bydgoska | sosna | I-III | | | 2000,- | | | 66 | 895 | S | |
| 2. VI. 28. | 12.00 | D. L. P. Radom | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d. - radom | jodła | | | 2208,01 | | | | | | | |
| | | | | buk | | | 453,81 | | | | | | | |
| | | | | sosna | | | 227,39 | | | | | | | |
| | | | | dąb | | | 6,35 | | | | | | | |
| | | | | świerk, grab | | | 1,09 | | | | 66 | 891 | S | |
| 5. VII. 28. | 12.00 | P. N. Wołkowyskie | | | | | | | | | | | | |
| | | (kancelarja) | d. - białow. | dąb | | | | 65,— | | | | | | |
| | | | | świerk | | | | 132,— | | | 65 | 888 | L | |

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

# Submisja na drewno użytkowe.

## Państwowe Nadleśnictwo Lubichowo

poczta i stacja kolejowa w miejscu, pow. Starogard

sprzeda na ogólnych warunkach submisyjnych sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państw. w Toruniu następujące drewno użytkowe z roku gosp. 1927/28.

**Los 1.** W leśnictwie LASEK, oddz. 5, 359 sztuk dłużyc sosn. o masie 295.85 m3 w tem II kl. 67.63, III kl. 189.73, IV kl. 38.49 m3, (w tem chorego 5.09 m3).
Odległość od stacji kolej. Skórcz 5.5 klm.

**Los 2.** W leśnictwie KRAMPKA, cały okręg 733 sztuk dłużyc sosn. o masie 499.73 m3, w tem 15.09, I kl 96.29, II kl. 295.15, III kl. i 93.20, m3 IV kl. (w tem chorego 62.20 m3).
Odległość od stacji kolej. Ocypel 1—4 klm

Pisemne oferty z napisem „Submisja na drewno użytkowe" należy nadesłać do nadleśnictwa do dnia **25. czerwca br.** godz. 11-tej, poczem nastąpi otwarcie ofert w biurze nadleśnictwa. Ceny podać należy na każdy los osobno.

Dalszych szczegół udziela nadleśnictwo.

Oferenci winni złożyć wadjum w wysokości 5% ogólnej oferowanej ceny kupna 901

**Nadleśniczy Państwowy.**



# Państwowe Nadleśnictwo Promno

**poczta i stacja Sarbia pow. czarnkowski**

Sprzeda przez submisję uszkodzone tyczkowiny i drągowiny sosnowe na pniu w następujących lasach:

**Los 1.** Leśnictwo Drzązgowo oddz. 48b z przypuszczalną masą 150 m3 w tem 50% obumarłe.
Odległość od stacji kolejowej 7 km.

**Los 2.** Leśnictwo Gołepole, oddz. 53 z przypuszczalną masą 300 m3 w tem 50% obumarłe.
Odległość od stacji kolej. 8 klm.

**Los 3.** Leśnictwo Wałkowice, oddz. 188 z przypuszczalną masą 2000 m3 w tem 50% obumarłe.
Odległość od stacji kolej. 5 klm.

**Los 4.** Leśnictwo Wałkowice, oddz. 189 z przypuszczalną masą 700 m3 w tem 50% obumarłe.
Odległość od stacji kolej. 5 klm.

**Los 5.** Leśnictwo Wałkowice, oddz. 190 z przypuszczalną masą 360 m3 w tem 60% obumarłe.
Odległość od st. kol. 7 km.

**Los 6.** Leśnictwo Wałkowice, oddz. 199 z przypuszczalną masą 700 m3 w tem 60% obumarłe.
Odległość od staji kol. 7 km.

**Los 7.** Leśnictwo Wałkowice, oddz. 201a z przypuszczalną masą 700 m3 w tem 60% obumarłe.
Odległość od st. kol. 7 km.

**Los 8.** Leśnictwo Wałkowice, oddz. 202a z przypuszczalną masą 500 m3 w tem 60% obumarłe.
Odległość od stacji kol 7 km.

Pisemne oferty znapisem „Submisja na drewno na pniu" należy składać w Nadleśnictwie do dnia **26 czerwca 1928 r.** godz. 12-tej poczem o godz. 12[15] nastąpi otwarcie ofert. Cenę za 1 mtr.[3] drewna należy podać za każdy los w złotych i dziesiętnych złotego, oraz oświadczyć, że oferentowi znane są warunki wyróbki i sprzedaży drewna w lasach państwowych, na które godzi się bez zastrzeżeń

Za oszacowaną masę w poszczególnych lasach Nadleśnictwo nie odpowiada. Nabywca dokonuje wyrębu jako zrąb czysty z pozostawieniem zawartych kęp nie uszkodzonych i jest zobowiązany do wyróbki i przyjęcia wszystkiego drewna do 5 cm w cienkim końcu oraz do gromadzenia gałęzi i wierzchółków w stosach pasami odległemi od siebie w niemniejszej odległości niż 50 m z pozostawieniem na miejscu.

Wyrąb musi nabywca ukończyć do 15. września 1928 r. Oferenci winni złożyć wadjum w gotówce w wysokości 5% ogólnej oferowanej kwoty w kasie Nadleś. Opłatę stemplową ponosi kupujący. 905

**Nadleśniczy Państwowy.**

## Submisja na drewno użytkowe.

### Nadleśnictwo Państwowe Wirty,

poczta Borzechowo. st. kol. Zblewo, pow. Starogard sprzeda na ogólnych warunkach sprzedaży drewna wyrobionego, obowiązujących w Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu następujące drewno użytkowe z roku gosp. 1927/28.

**LEŚNICTWO BABY**

**Los 1.** Oddz 2b, 391 sztuk sosnowego drewna użytkowego o masie 385,22 m3, w tem I kl. 64,50 m3, II kl. 127,27 m3, III kl. 175,58 m3, IV kl. 17,87 m3, w tem † 0,96 m3. Odległość od stacji kolejowej Ocypel 2,5 klm.

**Los 2.** Oddz. 14, 632 sztuk sosnowego drewna użytkowego o masie 479,72 m3, w tem I kl. 7,74 m3, II kl. 81,23 m3, III kl. 298,40 m3, IV kl. 92,35 m3, w tem † 11,84 m3. Odległość od stacji kolejowej Ocypel 6 klm.

**Los 3.** Oddz. 11, cięcia zbiorowe, 43 sztuk sosnowego drewna użytkowego o masie 33,40 m3, w tem II kl. 8,14 m3, III kl. 19,00 m3, IV kl. 6,26 m3 Odległość od stacji kolejowej Ocypel 4 klm.

Pisemne oferty z napisem „Submisja na drewno użytkowe" należy składać wraz z 5% wadjum do Nadleśnictwo do dnia **25. VI. 1928 r.** do god . 13-tej poczem nastąpi ich otwarcie w kancelarji Nadleśnictwa.

Bliższych wyjaśnień co do warunków sprzedaży udziela Nadleśnictwo. 896

**Państwowy Nadleśniczy.**

## OGŁOSZENIE.

W dniu **9. lipca 1928 roku** o godz 12-tej w lokalu Nadleśnictwa Łunicieckiego w Łunincu (woj. Poleskie) odbędzie się w drodze przetargu ustnego i ofert pisemnych sprzedaż materjałów drzewnych cięcia zimowego 1927/18, a mianowie.

**Objekt 1.** Około 650 m³ kloców sosnowych przy st. Łuniniec cena wywoławcza 42 zł. za 1 m³.

**Objekt 2.** Około 100 m³ kloców świerkowych przy st. Łuniniec cena wywoławcza 35 zł. za 1 m³.

**Objekt 3.** Około 330 m³ kloców i bloków dębowych przzy st. Łuniniec i Widzibor, cena wywoławcza 120 zł. za 1 m³.

**Objekt 4.** Około 360 m³ kopalniaków sosnowych przy st. Łuniniec i Dziatłowicze, cena wywoławcza 24 za 1 m³.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży zastrzega sobie prawo zdjęcia z licytacji poszczególnych objektów.

Szczegółowe wykazy objektów licytacyjnych, warunków przetargu wzory ofert i umów są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży i kancelarji Nadleśnictwa (Łuniniec, ul. Szeroko piaskowa 18.) 903

**Nadleśnictwo Łunlnieckie.**



## Nadleśn. Państw. Chociński Młyn

poczta Konarzyny, stacje kol. Chojnice, pow. Chojnice

sprzeda w drodze pisemnego przetargu (submisji) w dniu 30. czerwca 1928 drewno kopalniane z cięć roku gospodarczego 1927/28 i to

## ca 2000 m³ kopalniaków sosnowych

w całych długościach z leśnictwa Łukomie w jednym losie, mniejwięcej 30% I kl., 60% II kl., 10% III kl. Dokładny wymiar całej masy można podać dopiero 30. 6. 1928, częściowo już teraz. Różnicę w masie do 20% zastrzega sobie Nadleśnictwo. Odległość od stacji kolej. 10,5 km szosy i 1,5 km drogi leśnej.

Pisemne oferty z napisem „Submisja" w zalakowanych kopertach należy nadsyłać do Nadleśnictwa do dnia **30. czerwca 1928 r.** godzina 14, poczem nastąpi otwarcie ofert w obecności ewent. przybyłych oferentów. Przetarg odbędzie się na obowiązujących warunkach sprzedaży wyrobionego drewna w drodze pisemnego przetargu (submisji) które są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państw. w Bydgoszczy i w Nadleśnictwach.

Oferty nieodpowiadające warunkom nie będą uwzględnione. 895

902 **Wybitny**

## fachowiec drzewny

kawaler, lat 26, kat. język polski i niemiecki, z praktyką leśną, dobry manipulant, zna się z obsługą wszelkich maszyn, pracował w więk. tartaku ostatnio jako kierownik poszukuje innej **posady** w tartaku lub ekspl. leśn. najchętniej na kresy. Dobre świadectwa i referencje do dyspozycji. Łask. oferty proszę kierować do Admin Rynku Drz pod **„Zapobiegliwy"**

**FACHOWIEC DRZEWNY**

lat 30, nieżonaty, dobrze obznajmiony z manipulacją leśną i tartaczną, z dobremi referencjami, biegły w słowie i piśmie w języku polskim i niemieckim, poprzednio zatrudniony na stanowisku samodzielnem, poszukuje odpowiedniej posady od zaraz lub później. Zgł. do Adm Rynku Drzewnego pod Nr. **886**

## REGIMENTARZ 872

dzielny w eksploatacji terenów leśnych, w przeróbce itd., obznajomiony z wszelkiemi pracami pisemnemi, pracuje samodzielnie, poszukuje **posady** od 1 lipca br. Najlepsze referencje do dyspozycji.

Regimentarz

**PIOTR PLUTTA, Lubliniec,** Dworcowa



## 200 m³ kopalniaków w dłużycach

koło stacji Porażyn sprzeda najwięcej dającemu **za gotówkę** 898

**Zarząd Leśny Porażyn**

p. Stary Bukowiec — pow. Nowy Tomyśl.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20